

Školske sestre franjevke Krista Kralja

LIST DRUŽBE

Godina XXV.

Studeni 2021.

Br. 2 (65)

Generalna kuća
Via Bruno Buozzi, 1
00046 Grottaferrata (RM)
ITALIJA
Tel: 0039/06/9412466
E-mail: segreteria.generale@ssfcr.org

Nas kao redovničku zajednicu, kojoj je zajednički hod način života, sinodalni hod zapravo izravno uključuje i od nas se s pravom očekuje da sinodalni mentalitet istinski svjedočimo samim svojim postojanjem u Crkvi te da ga pokazujemo osobito stvaralački življenom karizmom te primjerom otvorenosti, dijaloga i suradnje, kako unutar vlastitih zajednica tako i sa svima s kojima živimo, s ljudima s kojima radimo i koje susrećemo.

(Okružno pismo vrhovne predstojnice s. M. Klare Šimunović, Došašće 2021.)

Generalna kuća

Započeti ovaj članak govorom o pandemiji i svim ograničenjima koje nam ona nameće bilo bi sasvim predvidljivo. Moglo bi se pisati o puno toga što *nismo i ne možemo* živjeti i ostvarivati, o tome što nas ograničava, udaljuje, osamljuje i osiromašuje. Pa ipak, radije dijelimo s vama nekoliko riječi o onome što *jesmo i možemo*, o onome dobrome što je izašlo na vidjelo i što smo živjele proteklih mjeseci: o zajedničkom hodu, susretima, snazi sestrinske blizine i ljepoti zajedništva.

Tijekom travnja i svibnja vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović i vrhovna savjetnica s. Lidija Glavaš bile su u kanonskom pohodu sestrama Mostarske provincije Svetе Obitelji. Bogu smo zahvalne da su i u ovom nesigurnom vremenu i okolnostima pandemije uspjele pohoditi sve zajednice u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj i ostvariti osobne susrete sa sestrama. Početkom srpnja s. Klara putovala je u Sarajevo gdje je predsjedala Redovitom provincijskom kapitulu Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina i izboru nove provincijske uprave.

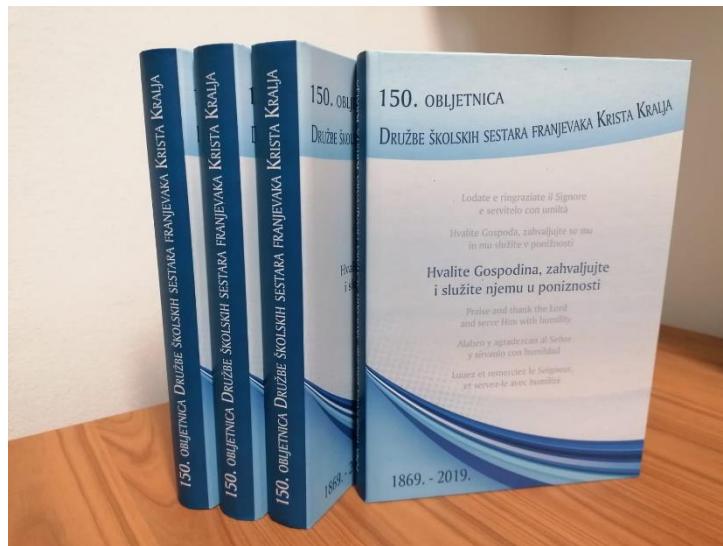
Prigodom Dana osnutka Družbe vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović i vrhovna zamjenica s. Vida Tomažić nazočile su otkrivanju i blagoslovu spomen ploče Majci Margariti Pucher, u kapeli Kuće matice, o 120. obljetnici njezine smrti te na otvaranju izložbe u prigodi 100. obljetnice Mariborske provincije. Nakon toga posjetile su sestre Austrijske i Tršćanske provincije koje su u procesu pridruživanja Mariborskoj provinciji. Nastojale su ponajprije ohrabriti sestre u tom zahtjevnom procesu, zajedno s njima vrednovati učinjene i usmjeravati nove korake. U tom vidu upriličile su i vodile susrete provincijskih uprava Austrijske i Tršćanske provincije s provincijskom upravom Mariborske provincije. I u ovome se ogleda naš zajednički hod. Zajednica nam pomaže, podržava nas, u zajedništvu jedni drugima pomažemo gledati naprijed i graditi našu budućnost.

Zajedno s cijelom Crkvom započele smo sinodalni hod sudjelujući na svečanom euharistijskom slavlju u katedrali u Frascatiju, uvečer 17. listopada ove godine. Osjećamo se pozvane, kao zajednica, sudjelovati u zajedničkom hodu Crkve, zajedno promišljati, moliti i dati svoj doprinos u promicanju zajedništva i poslanja Crkve.

Ljepota zajedništva ogleda se i u slavljeničkim trenutcima. U zahvalnosti Bogu za sve primljene milosti proslavile smo zlatni jubilej redovničkog života s. Jimene Alviani, vrhovne savjetnice, i poželjeli joj da obnovljenim povjerenjem u Gospodina nastavi vjerno i radosno živjeti svoje posvećenje.

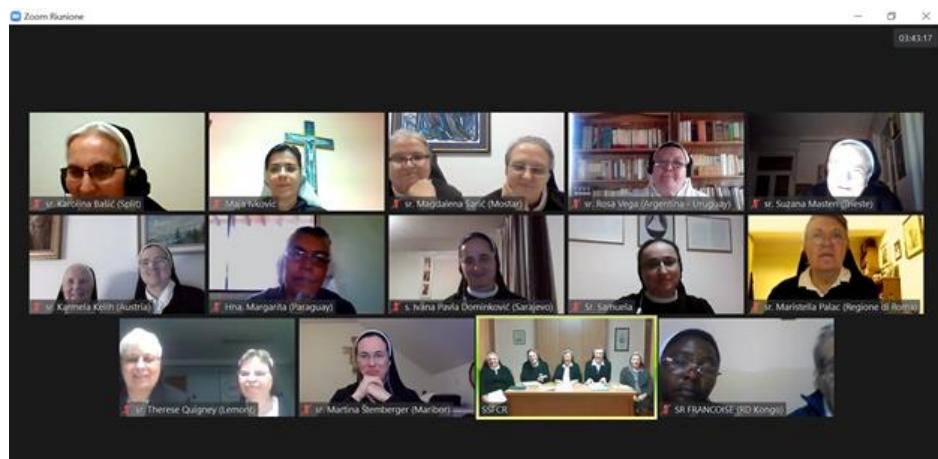
U studenome je izšao iz tiska Zbornik radova Simpozija održanog u Zagrebu 6. rujna 2019. godine prigodom 150. obljetnice naše Družbe *Hvalite Gospodina, zahvalujte i služite njemu u poniznosti*. Radosne smo da je to važno djelo ugledalo svjetlo dana posebnim zalaganjem i trudom njegovih urednica, s. Vide Tomažić i s. Marije Petre Vučemilo. Zbornik donosi izlaganja sa Simpozija kojima se iscrpno predstavlja 150-godišnji hod Družbe pod povijesnim vidom, vidom apostolskog poslanja, duhovnosti i unutarnjeg života Družbe. U opsežnom dodatku donosi se okružnica vrhovne predstojnice u prigodi 150. obljetnice utemeljenja Družbe, pozdravi i homilije izrečeni na slavljima Godine jubileja, dokument

Apostolske pokorničarnice kojim se dopušta potpuni oprost u svim samostanskim kapelama Družbe, kao i *Odličje sv. Cirila in Metoda* koje je prigodom jubileja Družbi dodijelila Slovenska biskupska konferencija. Tu su, također, i izvorne skladbe nastale u povodu jubileja te prikaz slavlja u slici. Nadamo se da će ovo vrijedno djelo biti spomen na Godinu jubileja, ali i poticaj svima nama i budućim generacijama da ukorijenjene u bogatoj baštini naše Družbe vjerodostojno živimo svoje redovničko posvećenje i karizmu, na hvalu i slavu Bogu.

Za ovu godinu u programu Vrhovne uprave bila su predviđena dva kongregacijska susreta: Susret provincijskih tajnica i Susret provincijskih ekonoma. Susreti su to koji se na razini Družbe održavaju jednom u šestogodištu u svrhu trajnog odgoja i stručnog usavršavanja sestara koje vrše ove odgovorne službe. Imajući u vidu neizvjesnost i nepredvidivost epidemiološke situacije, te ograničenje kretanja i putovanja među zemljama i kontinentima, odlučile smo da se ovaj put ovi susreti održe virtualno, putem Zoom konferencije.

Susret provincijskih tajnica održan je od 26. do 29. listopada i na njemu su sudjelovale sve provincijske tajnice, regionalna predstojnica Rimske regije te povjerenica sestara Misije u Demokratskoj Republici Kongu. Za temu Susreta odabrale smo poticaj iz našeg Pravila: *Služimo vjerno i odano* (usp. Pravilo i život, 18). Program je započeo izlaganjem s. Simone Paolini o daru vjernosti i radosti ustrajnosti, kao važnom uporištu za identitet tajnice i njezino služenje zajednici i sestrama. Imale smo priliku čuti i izlaganje don Flavia Pelosi o prožimanju povijesti, života i proroštva redovničke ustanove s posebnim naglaskom na ulogu i zadatku koji pri tome imaju tajnice. Dragocjeni su bili trenutci sestrinske izmjene iskustava. Naime, među sudionicama je bilo sestara koje imaju bogato iskustvo, kako životno tako i u službi tajnice, i onih koje tog iskustva imaju puno manje. Bilo je vrijedno i poticajno čuti iz iskustva s. Karoline Bašić kako su povezani služba provincijske tajnice i duhovni život, iz iskustva s. Polonce Majcenović kako ostvarivati komunikaciju među sestrama i s drugima putem suvremenih sredstava komuniciranja, te iz iskustva s. Natalije Palac o važnosti digitalizacije arhiva i načinu na koji je moguće to ostvarivati.

Susret provincijskih ekonoma održan je od 29. studenoga do 1. prosinca uz sudjelovanje svih provincijskih ekonoma te sestara koje su u Rimskoj regiji i Misiji u Demokratskoj Republici Kongu zadužene za ekonomiju. Temu susreta *Biti dobre upraviteljice različitih Božjih milosti* (usp. 1 Pt 4, 10) nastojale smo produbiti kroz razmišljanje o besplatnosti dara, siromaštvu i velikodušnosti iz perspektive franjevačke duhovnosti, a potom i o smjernicama Crkve za ekonomiju koja će biti u službi karizme i poslanja. Izlagачi su bili fra Domenico Paoletti OFMConv i s. Annunziata Remossi. Svjesne odgovornosti koju imaju za upravljanje vremenitim dobrima u duhu naše karizme i poslanja, s posebnom osjetljivošću za potrebite, ekonome su iznijele i konkretna iskustva iz svojih provincija o prenamjeni i prodaji kuća, o brizi za starije i bolesne sestre, o solidarnosti prema siromašnim i potrebnim, o primanju pomoći i pomaganju drugima posebno u misijama. Upravo ova izmjena iskustava bila je veliko obogaćenje, ohrabrenje i poticaj za sve sudionice.

Ova dva *susreta na daljinu*, uza sve svoje manjkavosti i ograničenosti, ipak su aktivnim sudjelovanjem i zalaganjem svih sudionica omogućili da se *istinski susretmemo*, bolje upoznamo, međusobno ohrabrimo i naučimo nešto novo. I poželimo da se ovakvi susreti ponove!

s. Samuela Klaić

Mariborska provincija

I ove su godine uskrsne blagdane snažno obilježile epidemiološke mjere. Iz crkava se nije čuo svečani *Aleluja*. Iznimno smo u nekim našim zajednicama mogle slaviti svetu misu na Uskrs. Zahvalne za ovu mogućnost, molile smo se za sve koji nisu imali ovakvu priliku.

Hvala Bogu da smo sa poboljšanjem epidemiološke situacije uspjele ostvariti ljetne pastoralne aktivnosti: tečajeve domaćinstva, duhovne vježbe za različite skupine, kreativne radionice za djecu, hodočašće pješice od Maribora do Kapele, te druge programe za djecu i mlade.

Dvije juniorke Mostarske provincije, s. Monika Čorić i s. Arkandela Jurčević, tijekom ljeta boravile su mjesec dana u našoj zajednici u Repnjama učeći i vježbajući se u raznim vještinama u kuhinji kod s. Bernarde Gostečnik. Ova razmjena sestara bila je lijepo i bogato iskustvo za njih i za zajednicu. Zahvaljujemo sestrama Mostarske provincije na povjerenju.

U subotu, 7. kolovoza 2021. godine, sestre iz svih zajednica Provincije hodočastile su u Svetište Marije Pomoćnice u Brezju kako bi zahvalile za dar redovničkog zvanja, posebno naših sestara jubilantkinja: s. Silvana Lauš i s. Julijana Ločan slavile su 60 godina redovničkog života te s. Metka Vrabič 25 godina redovničkog života. Zazvale smo Božji blagoslov na cijelu Provinciju i Družbu. S nama je bila i vrhovna zamjenica s. Vida Tomažič koja je u to vrijeme boravila u Sloveniji. Svetu misu predslavio je ljubljanski nadbiskup mons. Stanislav Zore u zajedništvu s ostalim svećenicima. Provincijska predstojnica s. Veronika Verbič izrazila je dobrodošlicu svima nazočnima i ukratko predstavila sestre jubilantkinje. Biskup Zore u svojoj propovijedi govorio je o pozivu: pozvane smo najprije na život, a onda na pozornost što Bog od nas želi. Bog neke poziva da se u potpunosti posvete njegovom Kraljevstvu. Liturgiju su svojim pjevanjem obogatile naše sestre pod vodstvom s. Klare Jarc. Slavlje se nastavilo u sestrinskom ozračju tijekom ručka u obližnjoj Hodočasničkoj kući.

Nakon tri godine provedene u misiji u Ugandi, s. Urša Marinčić došla je na godišnji odmor. Za vrijeme boravka u Sloveniji posjetila je naše zajednice, prijatelje i rodbinu, te dala svoje svjedočanstvo u župama i raznim medijima. Približila nam je misionarski život i donijela puno radosti u zajednice.

Prijevod Odgojnog plana Družbe na slovenski jezik i objavljivanje Odgojnog plana Mariborske provincije Bezgrešnog začeća jako su nas razveselili. Tom je prigodom provincijska predstojnica posjetila sve zajednice, predstavila oba dokumenta i osobno ih uručila svakoj sestri.

Početkom pastoralne godine odgovorile smo novim potrebama pojedinih župa. Tako smo preuzele poučavanje vjeronauka u još tri nove župe.

Povodom Dana Družbe, sa dva značajna događaja započele smo obilježavanje stote obljetnice naše Provincije i pedesete obljetnice izlaženja provincijskog glasila *Glasovi*. Spomen ploča posvećena našoj utemeljiteljici Majci Margariti Pucher svečano je otkrivena 12. rujna u crkvi Kuće matice.

Slijedila je svečana sveta misa sa župnom zajednicom u katedrali koju je predslavio generalni vikar Mariborske nadbiskupije mons. Janez Lesnika s koncelebrantima. Istoga dana otvorena je putujuća izložba pod nazivom „O sto godina milosti Gospodnje pjevat ēu dovijeka“. Izložbu su pripremile sestre naše Provincije u suradnji s mag. Lilijanom Urlep, arhivisticom Nadbiskupijskog arhiva Maribor. Svečanosti su nazočile i vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović, vrhovna zamjenica s. Vida Tomažič, provincijska predstojnica Tršćanske provincije s. Andreja Kete, provincijska predstojnica Austrijske provincije s. Ambrozija Potočnik i brojne sestre iz triju slovenskih provincija. Izložba je postavljena u atriju dvorane Slomšek do 29. listopada.

Sljedećih dana, nakon proslave, održani su sastanci provincijskih uprava Mariborske, Austrijske i Tršćanske provincije s vrhovnom predstojnicom s. Klarom Šimunović i vrhovnom zamjenicom s. Vidom Tomažič.

Sestre Splitske provincije proslavile su 2. i 3. listopada stogodišnjicu dolaska sestara u Sinj. Iz naše Provincije na slavlju su sudjelovale s. Veronika Verbić i s. Mira Rožanc. Sestre su nastojale osjetiti duh sestara koje su prije stotinu godina hrabro napustile Kuću maticu i otišle u nepoznata mjesta, gdje su s velikim trudom započele svoje poslanje među jednostavnim ljudima, živeći s njima i za njih.

Dvije naše sestre prešle su prag vječnosti: s. Filomena Đurić 27. travnja i s. Vitalija Marti 8. kolovoza. Obje su posljednje vrijeme svog života provele u zajednici u Brezju kamo su bile premještene nakon zatvaranja zajednice u Zemunu, u Srbiji. Neka im Gospodin podari vječni pokoj i neka zajedno s ostalim pokojnim sestrama zagovaraju sinodalni put Crkve.

s. Martina Štemberger

Splitska provincija

Počinjem s najnovijim događajem koji u nama budi nadu. Dana 3. studenoga 2021. iz naše Misije u DR Kongu doputovale su tri sestre Kongoanke koje će s nama u provincijskom središtu u Splitu izvjesno vrijeme dijeliti ljepotu i napor redovničkoga života. Sestra Emilienne Nankafu će učiti hrvatski jezik i sudjelovati u slavlju predstojećega Redovitog provincijskog kapitula 2022. godine. Sestra Theresita Nshobole Mufuliru i s. Gisèle Cirhuza Baciyunjuze će učiti hrvatski jezik u vidu upisa teološkog studija. Zajednica sestara na Lovretu, imajući već lijepa iskustva s dosadašnjim boravkom sestara Kongoanka, dočekala ih je otvorena i razdragana srca. Sestre unose u lovretsку zajednicu mladenačku živost i obogaćuju nas svojom prisutnošću.

Provincijska predstojnica s. Andrea Nazlić je tijekom mjeseca travnja i svibnja pohodila sestre u DR Kongu.

U dva navrata, nakon kanonskog pohoda Mostarskoj provinciji u mjesecu svibnju, te nakon slavlja Redovitog provincijskog kapitula u Bosansko-hrvatskoj provinciji u mjesecu srpnju, vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović po nekoliko dana boravila je među nama u Splitu.

U provincijskom središtu u Splitu 18. srpnja, najstarija sestra u Družbi, s. Aleksija Sardelić proslavila je 99. rođendan.

Budući da je pandemija Covid-19 poremetila naše planove za prethodnu godinu, nastojale smo neke od njih ostvariti ove godine. Na svetkovinu Presvetoga Srca Isusova, patrona Provincije, proslavljeni su prošlogodišnji i ovogodišnji jubileji redovničkoga života sestara. Slavilo se u Zadru gdje su sestre prethodno imale duhovnu obnovu.

Uoči blagdana sv. Marije Andeoske, 1. kolovoza, u provincijskom središtu u duhu franjevačke tradicije održano je V. zborovanje sestara Provincije. Unatoč pandemiji koronavirusa, okupio se lijep broj sestara. Imale smo svečano misno slavlje i prigodni program *Hvaljen budi, Gospodine moj!* Provincijska predstojnica s. Andrea Nazlić se, izrazivši najprije dobrodošlicu sestrama, osvrnula na proteklo šestogodište. Oslonivši se na Provincijski plan *Poslane svijetu* podsjetila je na zadane smjernice, put kojim nam je kao zajednici i pojedincima trebalo i treba ići. *Fotografijom kroz šestogodište* prikazani su važniji događaji i slavlja u Provinciji.

Stotu obljetnicu života i djelovanja sestara u Sinju proslavile smo uoči svetkovine sv. Franje. U subotu 2. listopada u dvorani Gospe Sinjske Franjevačkog samostana predstavljena je

monografija *Stoljeće života pod okriljem Znamenja velikoga - Školske sestre franjevke u Sinju* autorice s. Marije Petre Vučemilo.

U nedjelju 3. listopada u Svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske svečanim euharistijskim slavlјem, zajedno s mnogim uzvanicima, među kojima su bile naše sestre Mariborske, Mostarske i Bosansko-hrvatske provincije, te vjernicima župe Čudotvorne Gospe Sinjske, zahvalile smo Bogu za sve milosti udijeljene tijekom stoljeća samoprijegornog i poniznog služenja sestara u Sinju.

s. Karolina Bašić

Misija u Demokratskoj Republici Kongu

Sjećanje nam pomaže živjeti i iznova oživljavati svoju vjeru. S vama, drage sestre Družbe, želimo podijeliti i prisjetiti se Božje milosti koja je prisutna i djeluje u našim i po našim životima.

Imale smo milost i radost živjeti sestrinsku blizinu i brigu tijekom kanonskog pohoda provincijske predstojnice s. Andree Nazlić. Unatoč neizvjesnosti zbog strogih mjera vezanih za pandemiju koronavirusa, s. Andrea je našla način i bila s nama tijekom mjeseca travnja i svibnja. Njezin dolazak je otvorio „sezonom“ putovanja, te je potom nekoliko sestara krenulo na put prema Hrvatskoj i natrag. Božju zaštitu živjeli smo snažno za vrijeme erupcije vulkana u Gomi koji se probudio uvečer, nekoliko sati nakon odlaska s. Andree, s. Blaženke i s. Mirabilis

u Europu i Hrvatsku. Zbog nesigurnosti, zrakoplovni letovi su neko vrijeme bili obustavljeni. Bogu hvala, s. Mislava i s. Françoise koje su ih pratile do Gome, sutradan su se sretno vratile u Bukavu.

Mjesec kolovoz i rujan je vrijeme intenzivnih događanja i susreta vezanih za početni i trajni odgoj. Imale smo drugi turnus duhovnih vježba za sestre, za odgajanice, te seminar za učenice srednjih škola koje se zanimaju za redovnički život. Pod budnim pogledom sv. Klare osam sestra juniorka je obnovilo redovničke zavjete (8. i 10. kolovoza), sedam kandidatkinja je primljeno u postulaturu a tri postulantkinje u „sestrinstvo novicijata“ (11. kolovoza).

U ozračju blagdana Rana sv. Franje dvije juniorke su obnovile zavjete (16. rujna), a dvije novakinje su položile prve redovničke zavjete (17. rujna). Iako u strahu zbog pandemije koronavirusa koja se potiho proširila i na našem području, prateći situaciju u gradu Bukavuu, s velikim pouzdanjem u Božju zaštitu svečano misno slavlje imale smo u prostranoj kapeli isusovačkog kolegija *Alfajiri*, a druženje „za sestrinskim stolom“ u zajednici u Ngubi. Bogu hvala, sve je dobro prošlo. Bilo je jednostavno i svečano.

U želji za duhovnim napretkom, slijedeći primjer prvih misionara, tri juniorke te novakinje i postulantkinje s odgajateljicom hodočastile su pješice u Gospino svetište Lukananda. Dan hoda, do svetišta i natrag, prožet molitvom i pjesmom ispunio je srca radošću i hrabrošću ali i izmamio čuđenje i divljenje mnogih mještana. Neki su im se pridružili dio puta.

Krajem mjeseca listopada imale smo seminar nadahnut papinom enciklikom *Laudato si'*.

Božju milost smo također doživjele tijekom organizacije putovanja triju sestara Kongoanka u Hrvatsku. Zahvaljujući dobročiniteljima, pogotovo službenicima Veleposlanstva Republike Hrvatske u Južnoafričkoj Republici, putovanje je uspješno organizirano. Sestra Theresita i s. Gisèle će učiti hrvatski jezik u vidu upisa teološkog studija. Sestra Emilienne će također učiti hrvatski jezik i sudjelovat će na Redovitom provincijskom kapitulu u veljači 2022. godine. Dan nakon njihova odlaska, grad Bukavu je napala jedna skupina ljudi. Ne zna se ni tko su ni zašto su taj dan izazvali paniku i nesigurnosti u gradu. Bogu hvala, već sutradan grad je nastavio živjeti svojim ritmom, ali s velikom nesigurnošću i brojnim pitanjima bez odgovora.

Završetak akademske godine 2020./21., početkom mjeseca studenoga, nama je bio povod radosti i zahvale Bogu za uspješni završetak trogodišnjeg studija s. Seraphine na Fakultetu za obiteljski pastoral. Bogu hvala i slava na svemu!

s. Samuela Šimunović

Tršćanska provincija

Od našeg posljednjeg javljanja za List Družbe dogodilo se mnogo toga u Trstu, Gorici i Egiptu, što nije tako lako opisati.

Već u svibnju imale smo milost godišnjih duhovnih vježbi u provincialnoj kući na kojima su sudjelovale gotovo sve sestre. Ujedinila nas je tema *Naslijedovati Krista cijelog života u vjernosti i radosti*.

Ljeto je vrijeme godišnjih odmora. U provincialnoj kući nije bilo velikih promjena. Već prošle godine zaključile smo apostolat produženog boravka za školsku djecu, tako nam je preostala jedino briga o starijim gospodama – kojih se broj uvelike smanjio – i skrb o bolesnim sestrama. A kod bolesnika svaki dan je nešto novo: bolovi se povećavaju, snaga se smanjuje, a bolest iz dana u dan postaje sve teže podnošljiva. Duša u bolesnom tijelu ustrajno traži svoje oslobođenje koje će na kraju pronaći samo u Bogu. Molitva nam daje snagu i hrabrost da vjerno ustrajemo u nasljedovanju Krista. Najljepše trenutke proživljavamo u molitvi i u svakodnevnoj euharistijskoj žrtvi koja se slavi u svim zajednicama Provincije.

Od 22. do 28. kolovoza 2021. u Žabnicama organizirale smo oratorij za skupinu mlađih o blaženom Carlu Acutisu, koristeći predavanja koja je pripremio salezijanski slovenski oratorij. Program je predvodio don Tomaž Kunaver zajedno sa s. Andreom Kete i s. Gabrijelom Koncilja te uz pomoć roditelja Biancuzzi. Ovo je bilo uistinu lijepo duhovno iskustvo za trinaest mlađih i njihove voditelje.

Također i u Zavodu Svetе Obitelji u Gorici započeli su praznici nakon naporne školske godine. Hvala Bogu, i ovo vrijeme bilo je zahtjevno jer je trebalo zamijeniti one koji su bili na godišnjem odmoru. Sestre su bile sretne što su barem nekoliko dana mogle provesti u opuštenosti odmora. Zahvalne su također i na duhovnim vježbama koje su imale u marijanskom svetištu Sveta Gora. Odmori su brzo završili. Dana 20. rujna razigrana i vesela djeca ponovno su ispunila učionice i donijela novi život u Zavod. Povodom blagdana Rođenja Djevice Marije solistica gđa Mirjam Pahor i korisnica doma gđa Elisa Petrusi priredile su koncert za sve umirovljene korisnike u našemu domu. Na kraju koncerta zajedno smo otpjevali nekoliko marijanskih pjesama i nakratko se družili uz čaj i kolače. Sestre su se devetnicom pripremale za blagdan sv. Franje, a djeca iz produženog boravka crtala su različite motive iz života sv. Franje. Izložba njihovih crteža pod nazivom „Moj Franjo“ čak je pomladila naše gospode u domu. Bile su sretne što su ih se djeca sjetila i razveselila u trenucima kada su se, zbog pandemije, još više osjećale usamljenima.

Katolička zajednica u Kairu i Aleksandriji (Egipat) poslje smrti mons. Adela Zakya, OFM, ima novog biskupa mons. Claudia Luratia, redovnika Reda kombonskih misionara. Biskup Lurati više je puta posjetio naše dvije zajednice te izrazio zadovoljstvo njihovim apostolatom obećavši im podršku i pomoć.

Na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije, 8. rujna 2021., u provincialnoj kući proslavile smo imendan s. Amabilis Štranj i s. Marije Angele Dekanić, koja je istoga dana zahvalila Bogu za 50 godina svoga redovničkog života u službi Bogu i bližnjemu. Nakon večere s. Marija

Angela iznenadila nas je svojom zahvalom Bogu i sestrama za svaku malu pažnju koju je primila toga dana i tijekom svog života. Neka joj Gospodin udijeli potrebne milosti, osobito zdravlje.

Dana 12. rujna sa zadovoljstvom smo prihvatile poziv s. Veronike Verbič, provincijske predstojnice Mariborske provincije, na svečanost otkrivanja spomen ploče posvećene Majci Margariti Pucher, u crkvi Kuće matice u Mariboru, a potom i na otvaranje izložbe u povodu stote obljetnice Mariborske provincije. Hvala Bogu i sestrama na požrtvovnom apostolatu koji su vršile i još vrše u zemlji bl. biskupa Slomšeka.

12.09.2021, Maribor: 100 let mariborske province ŠSFKK

Drugi susret vrhovne predstojnice s. Klare Šimunović i vrhovne zamjenice s. Vide Tomažič s provincijskim upravama Mariborske i Tršćanske provincije održan je 16. rujna u provincijalnoj kući u Trstu. Susret je održan u vidu procesa pripajanja naše Provincije Mariborskoj provinciji. Nakon predstavljanja stanja naše Provincije, u otvorenoj raspravi definirale smo sljedeće korake prema unutarnjem preustroju i pripajanju. Susret Vrhovne predstojnice sa sestrama uvijek je lijep i poticajan. Neka Gospodin obilno blagosloví sve napore naših poglavara!

s. Suzana Masten

Lemontska provincija

Na vratima sobe s. Francine Hribar stoji natpis: „Što ako bih se jutros probudila samo s onim za što sam jučer Bogu zahvaljivala?“ Dok sam se pripremala napisati svoj članak za List Družbe, mislila sam na taj natpis i razmišljala o svemu za što smo mi sestre u Sjedinjenim Američkim Državama zahvalne Bogu. Od zadnjeg broja Lista Družbe, u razdoblju od pet mjeseci, doživjele smo brojne Božje blagoslove za nas i našu Provinciju.

U ovom razdoblju i mi smo, kao i svi u svijetu, osjećale nesigurnost, strah, pitajući se hoće li se pandemija pogoršati ili poboljšati. Sljedećih mjeseci situacija se popravljala, pogotovo kada su cjepiva bila dostupna i sve više mjestâ otvoreno za javnost. Mi smo također postale otvorenije i pune nade. Mjesecima je naš Duhovni centar bio zatvoren, ali u kolovozu okupili su se sjemeništari i njihovi animatori iz Biskupije Joliet na prvoj većoj duhovnoj obnovi. Iako još uvijek ne do kraja popunjena, Duhovni centar počeo je s održavanjem duhovnih obnova i seminara. Za to smo zahvalne Bogu.

Postalo je teško pronaći radnike u Sjedinjenim Državama, također i na našem području. Kad je naša kuvarica Erica doživjela prometnu nesreću, bojale smo se da se više neće vratiti. Ipak se uspjela vratiti. Vrlo smo zahvalne što smo mi sestre, nekoliko tjedana morale obavljati i kuhinjske poslove u samostanu *Mount Assisi*, uz sve naše dužnosti kod kuće i u apostolatu.

U vremenu od posljednjeg Lista Družbe preminule su dvije sestre, s. Anna Raguž i s. Georgine Hroma. Nedostaje nam njihova prisutnost, ali smo zahvalne na svemu što su dijelile sa zajednicom i s onima kojima su bile poslane. Kada je s. Anna došla u našu Provinciju, svoje sposobnosti medicinske sestre darivala je na bolesničkom odjelu i u domu za starije osobe *Alvernia Manor*. Kasnije je dugi period svoga života provela u molitvi i patnji. Sestra Georgine je dugi niz godina bila učiteljica, a kasnije je bila dio osoblja u domu za starije osobe *Alvernia Manor* i kao pomoćnica ravnateljice doma. Imala je mnogo talenata koje je koristila u radu sa starcima.

Pandemija nas je dosta ograničila, kao i mnoge ljude diljem svijeta. Proslave i aktivnosti bile su obustavljene. No, kako se život polako vraćao u normalu, ponovno smo slavile naše jubileje. Sestra Jimene Alviani, vrhovna savjetnica, dvije godine nije dolazila u Sjedinjene Države. Radosne smo da je mogla primiti cjepivo i dobiti let za Sjedinjene Države jer je i ona jedna od naših jubilantinja. Sestra Cindy Drozd i s. Jimene Alviani proslavile su 15. kolovoza svoju 50. obljetnicu, te s. David Markuz 60. obljetnicu redovničkog života.

Svečanu misu slavila su četvorica svećenika, a pjevalo je zbor župe sv. Patrika i sv. Alfonza. Brojni članovi obitelji i rodbina, suradnici i prijatelji pridružili su se slavlju ispunivši našu kapelu do posljednjeg mjesta. Potom je uslijedila večera u Slovenskom centru.

Prošle godine nismo mogle proslaviti jubileje sestara. Stoga smo 19. rujna upriličile proslavu za njih. Sestra Annette Shircel, s. Kathleen Vugrinovich i s. Ann Barbaru Plavac slavile su 60 godina redovničkog života, a s. Thomasine Novakovich slavila je 75 godina redovničkog života. Sestra Thomasine, slaba i u bolesničkoj postelji, nije mogla sudjelovati, ali je svakako bila u našim mislima i molitvama. Sestre slavljenice pozvale su neke članove obitelji i prijatelje na Misu koju je slavio fra Jozo Grbeš, OFM. Slijedila je večera u Slovenskom centru. Svakako smo radosne što se pandemija usporila i što smo uspjele proslaviti sve jubileje. Zahvalne smo za dugogodišnje služenje u našoj Provinciji sestara koje su svoj jubilej proslavile 2020. i 2021. godine: ukupno 415 godina služenja u duhu Majke Margarite.

Sve smo primile po dvije doze cjepiva protiv Covida i sada čekamo dopunsku dozu. Naše povjerenje u mogućnost ponovnih okupljanja i susreta s ljudima sve je snažnije. Uz mjere sigurnosti, nastavljamo s našim apostolatom i aktivnostima u učionici, u katehetskim

programima, duhovnim obnovama te u brizi za bolesne i starije. Zahvalne smo što svojim riječima i djelima možemo širiti evanđelje.

Tijekom proteklih četiri godine s nama su živjele dvije sestre iz zajednice sestara Svetog Križa iz Hanoia, Vijetnam. U početku su one nama bile zahvalne za gostoprимstvo, ali i mi smo od njih dobio puno toga zauzvrat. Uistinu smo sretne da smo u provincijalnoj kući imale te dvije mlade sestre koje su s nama dijelile molitvu, služenje, naporan rad, iako su se mučile s jezikom i teškim fakultetskim programom, i čeznule za svojim obiteljima, svojom kulturom, svojom zajednicom i prijateljima. Neovisno o tome hoćemo li ih ikada više vidjeti ili ne, uvijek ćemo biti zahvalne što smo s njima dijelile zajednički život i molit ćemo da iskustvo koje su živjele s nama nose kao blagoslov za svoj život. Dana 24. listopada pozdravili smo se sa s. Lien i s. Huong. Nakon što su u svibnju diplomirale, raspoređene su za rad s vijetnamskim imigrantima i njihovim obiteljima u Houstonu u Teksasu. Istog dana pozdravili smo se sa s. Jimene koja se vratila u Grottaferratu nakon što je dosta vremena provela ovdje u Sjedinjenim Državama.

Prije tri godine upoznali smo Margaret Langer, laikinju misionarku koja volontira u Ugandi. U svom posljednjem posjetu tamo, susrela je naše sestre koje se nalaze u blizini misijskog kompleksa u kojem volontira. U listopadu smo je pozvali na večeru i predale smo joj pripremljenu poštu za naše sestre. Tako smo zahvalne na Margaretinoj spremnosti da je prihvatile naše poruke (i novčane donacije). Zahvalne smo da možemo komunicirati s našim sestrama i sretne smo što, iako živimo ovdje u Illinoisu, SAD, možemo biti misionarke kroz duhovnu i financijsku potporu misiji u Ugandi.

Naša zahvalnost proizlazi iz brojnih iskustava i blagoslova koje primamo svaki dan. Ovaj članak ne može sadržati sva naša iskustva, ali Bog ih poznaje i daje nam milosti u izobilju, na načine koje niti očekujemo niti zaslužujemo. Bog je također velikodušan dajući nam sestre diljem svijeta koje dijele naš život i našu karizmu. O da uvijek budemo dobri primjeri Božje velikodušnosti!

s. Kathleen Vugrinovich

Mostarska provincija

Željele bismo s vama, drage sestre, podijeliti događaje, susrete, htijenja, radost življenja i nesebičnost služenja što se zbivaju u običnosti naših svagdana i svečanosti blagdana.

Među važnijim događajima u Provinciji svakako je kanonski pohod vrhovne predstojnice Družbe s. Klare Šimunović i vrhovne savjetnice s. Lidije Glavaš. Tijekom jednomjesečnog boravka (25. travnja do 24. svibnja 2021.) i pohoda zajednicama u BiH i Hrvatskoj vidjele su sve naše radosti i nade, poteškoće i izazove s kojima se susrećemo, ali i potakle nas da donosimo obilate plodove u izgradnji Kristova kraljevstva.

Ljetni su mjeseci uobičajeno „život u pokretu“ s puno prigoda za radosno okupljanje sestara... Na godišnji odmor u Domovinu je stigla naša s. Adriana Galić, koja kao misionarka djeluje u DR Kongu.

Zahvalne smo dobrome Bogu koji nam daje milost doživjeti i visoke jubileje redovničkoga života naših sestara kao i dar novih zvanja. Uoči Gospe od Anđela zlatni jubilej proslavilo je pet sestara, a srebreni tri sestre. Na Dan Provincije, 26. kolovoza, četiri su sestre proslavile dijamantnu obljetnicu redovništva. Na blagdan sv. Klare doživotno „Da“ Gospodinu izreklo je pet sestara, a na Dan Družbe deset sestara obnovilo je privremene zavjete. Istoga dana dvije su postulantice započele godinu kušnje, a jedna kandidatica primljena je u postulaturu. Još je jedna djevojka ove godine odlučila odazvati se Božjem zovu u našoj redovničkoj obitelji i početkom rujna započela je kandidaturu u kući odgoja u Bijelome Polju.

Idući ususret 90. obljetnici utemeljenja Provincije (1932.-2022.), na Dan Provincije, 26. kolovoza 2021., započele smo zahvalni spomen s nakanom „da se ponovno prisjetimo puta što su ga prošli prethodni naraštaji kako bismo u njima otkrili iskru nadahnuća, ideale, projekte, nosive vrijednosti, kako se karizmu živjelo tijekom duge povijesti, koju je kreativnost ona oslobađala, s kojim se teškoćama morala nositi i kako se te teškoće prebrodilo“ (papa Franjo).

Svi sadržaji trajnog odgoja tematski su prožeti ovom mišlju: sjećati se svega puta kojim nas je Gospodin vodio tijekom 122 godine od dolaska sestara u Hercegovinu i 90 godina osnutka Provincije. I da nas ispune zahvalnošću.

Za razliku od prošle godine, ove smo, pandemiji unatoč, počele ostvarivati planirane sadržaje trajnog odgoja. Mjesečne duhovne obnove uobičajeno smo započele zajedničkom obnovom i provincijskim hodočašćem na Široki Brijeg. Provincijska predstojnica s. Zdenka Kozina održala je već dva susreta sa skupinama sestara po apostolatu. Nadamo se da nam epidemiološka situacija neće oduzeti radost sudjelovanja na duhovnim vježbama, obnovama i drugim planiranim susretima.

Sestrama, kojima je povjerena koordinacija rada s mladima, današnja je situacija s raznim opasnostima i ograničenjima na neki način zatvorila vrata redovitom radu, ali ih je ponukala da se s mladima upute prema Kristu služeći se digitalnim dostignućima. Hrabro su se suočile s poteškoćama i otvorile novi prozor u svijet. Dizajnirana je mobilna aplikacija „Hodòs“ i puštena u javnost 7. srpnja 2021. Već su putem aplikacije realizirana četiri seminara za mlade. Aplikacija nudi i *online Lectio divina*, razmatranja nedjeljnih čitanja (Youtube) i druge korisne sadržaje koje sestre lijepo priređuju. Uspješno se dosad i uživo održavaju molitveno-odgojni seminari za mlade, Dan otvorenih vrata, razne duhovne obnove kao i seminari posta, molitve i šutnje.

Raduju nas, uz duhovni rast i sazrijevanje, i stručna osposobljavanja naših sestara u raznim zvanjima. Jedna je sestra završila diplomski studij i već radi u dječjem vrtiću, druge su uspješno obranile završni rad preddiplomskog predškolskog, glazbenog i teološko-katehetskog studija i nastavile s diplomskim studijem, dok su dvije tek započele studij predškolskog odgoja i socijalnog rada.

Izborom zastupnica za kapitol započela je daljnja priprema za Redoviti provincijski kapitol koji ćemo, ako Bog da, slaviti od 3. do 8. ožujka 2022. godine. Vrijeme priprave za slavlje kapitula vrijeme je vrjednovanja ovog šestogodišta i propitkivanja o onome što Bog i današnji svijet od nas traže. Vrijeme je i molitve: da uvijek želimo što se Bogu sviđa i učinimo sve što nam kaže.

Duše naših triju sestara pošle su ove godine Onome koji ih je od početka vremena stvorio za sebe. O *Spomenu svih pokojnih članova Franjevačkih redova* slavljenja je sveta misa u Bijelome Polju za njih i za sve pokojne sestre Provincije koje su od dolaska u Hercegovinu do danas pokopane na raznim ovozemnim počivalištima. Od 1918. godine uz samostan u Bijelome Polju nalazi se sestarsko groblje *Gruban* gdje dosad počivaju tijela 154 sestre. U grobljima u Međugorju i Širokom Brijegu te na ostalim grobištima u BiH, Hrvatskoj i Sloveniji počivaju još 43 sestre.

Ovogodišnjim božićnim brojem našega provincijskog glasila *Zvuci* obilježavamo 50. godišnjicu izlaženja (1971.-2021.). Iako svjesne da je u njima pohranjen tek maleni dio naše povijesti, znamo ipak da se u njima krije i pravo blago jednoga života koji nadilazi mjeru zlatnog jubileja. Zaciјelo ovom bogatstvu pridonosi i ljepota zajedništva očitovana u kongregacijskom glasilu *List Družbe*.

s. Magdalena Šarić

Argentinsko-urugvajska provincija

Drage sestre, osjećajući se u zajedništvu sa svima vama, dijelimo najvažnije trenutke življene u našoj Provinciji.

Radost obilježavanja 90. obljetnice dolaska prvih sestara u Južnu Ameriku, točnije u Argentinu, 2. srpnja 1931. godine, događaj je koji rado dijelimo s vama. Naša Provincija svetog Josipa plod je mnogih nastojanja i žrtava u gorljivosti za širenje Božjega kraljevstva. Slavimo i hvalimo Gospodina, Gospodara povijesti, za predanost naših prvih sestara koje su došle iz Slovenije i Hrvatske te za misionarski žar svake od njih. Pokazale su samlost koja se rađa iz evanđeoske kontemplacije, svjedočile su Božju ljubav prema tolikoj potrebitoj braći. Kao Provincija proslavile smo ovaj veliki događaj euharistijskim slavlјima u svakoj zajednici, te smo bile virtualno povezane. Bio je to trenutak promišljanja i sjećanja na našu povijest i razvoj Provincije, obogaćen prigodnim svjedočanstvima i video zapisima. Molimo Gospodina za milost da budemo vjerne primljenoj karizmi.

Kako bismo produbljivale trajni odgoj i jačale sestrinsku povezanost, na poziv sestara iz Paragvajske provincije Uznesenja Marijina, zajednice obiju provinciju *online* sudjeluju na susretima trajnog odgoja, koje vodi fra José Arildo Ferrari svakog prvog petka od svibnja do studenog. Ovo su dragocjeni trenutci međusobnog dijeljenja našeg redovničkog posvećenja.

Tema „Prenošenje vjere na franjevački način u vrijeme pandemije“ bila je okosnica *online* susreta kateheta svih naših škola, koje je 27. kolovoza organizirala Provincijska uprava. Glavni predavač bio je fra Sergio Carballo OFM. Sudionici su mogli razmišljati i preispitivati se o sadašnjosti i bliskoj budućnosti kateheze: Kakav će biti način katehiziranja nakon pandemije? Koje nam smjernice može dati franjevačka duhovnost? Nastojmo biti navjestitelji nade, ljubavi i milosrđa.

Mjesec listopad, na južnoj hemisferi, mjesec je u kojem se cijelom prirodom širi eksplozija života pripremana u dubokoj zimskoj tišini. Sve pršti od velike radosti i snage proljeća. Listopad u Provinciji sv. Josipa ima boju radosti, ali više od svega drugog ima boju i miris sv. Franje u prirodi, u pogledu prema bratu, u pogledu prema sebi, sa željom da sve ponovno oživi. U svakoj našoj školi i zajednici snažno smo živjeli blagdan sv. Franje Asiškog, uz euharistijska slavlja te sudjelovanje učenika u Franjevačkim danima i predstavljanjima života Sveca. Škola Srca Marijina u Montevideu proslavila je ovaj dan stavljajući u središte mališane: u djecjem vrtiću pripremili su lijepu procesiju unutar škole.

Nekoliko djece odjevene kao sv. Franjo obišli su sve učionice i predstavili značaj ovoga sveca i franjevačkih vrijednosti. Isto je bilo predstavljeno i obiteljima. Listopad je ujedno i mjesec misija. Tako su u istoj školi učenici postali mali misionari s geslom: „Ljubav se pokreće“. Bilo je jako lijepo jer su djeca sama tražila načine na koje mogu izraziti ljubav.

Zbog preustroja njihove provincije, Mala braća franjevci samostana sv. Karla u San Lorenzu povukli su se iz tog mjesta. Zbog toga je Franjevački svjetovni red zatražio sestre za duhovnu pratnju bratstva koje ima sjedište u tom samostanu. Ta služba povjerena je s. M. Marti Perna koja je s velikim zadovoljstvom prihvatile vršiti ovaj apostolat.

Zahvaljujemo Bogu koji je svojom Providnošću u školu Srca Marijina u Montevideu donio relikvije bl. Carla Acutisa koje su dva dana bile izložene na čašćenje u školskoj kapelici. Djeca su s velikom predanošću i ljubavi najprije upoznala nešto iz njegova života, a onda su se molili diveći mu se kao mladiću našeg vremena koji je uspio biti „vrlo dobar mladić“. Kapelica je također bila otvorena za druge ljude i obitelji koji su željeli častiti relikvije. Bili su to milosni dani za sve.

Kao i svake godine, u školi sv. Ruže Viterbske u San Lorenzu proslavljene su prve pričesti i krizme učenika, samo smo ovaj put imali dvostruko priprema i slavlja jer se prošle godine zbog strogih ograničenja pandemije sakramenti nisu slavili. U osam dana četiri skupine učenika primile su prvu svetu pričest, a četiri skupine sakrament svete krizme. Ukupno 123 učenika primilo je Isusa prvi put u svetoj pričesti, a 90 učenika potvrđeni su u vjeri. Hvalimo i blagoslivljamo Boga za milosti koje su izlivene na ovu djecu i mlade i njihove obitelji.

Ujedinjene u molitvi sa sv. Franjom kličemo: „Svevišnji, Svemogući i dobri Gospodine, Tvoja je hvala, slava, čast i blagoslov svaki“, i pozdravljamo vas do sljedećeg Lista Družbe želeći vam svima mir i dobro.

s. Marta Perna i s. Rosa Vega

Bosansko-hrvatska provincija

Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme:

Vrijeme plača i vrijeme smijeha; vrijeme tugovanja i vrijeme plesanja. (Prop 3,4)

Iako je ovo vrijeme obilježeno raznim izazovima i poteškoćama, u našoj smo Provinciji imali dosta razloga za slavlje i zahvaljivanje Bogu: slavlje Redovitog provincijskog kapitula, slavlje obljetnica redovničkog života, slavlje obnove zavjeta, slavlje primanja u postulaturu...

Od 1. do 6. srpnja 2021. godine u Sarajevu slavile smo naš Redoviti provincijski kapitol na temu *Tražite najprije Božje kraljevstvo (Mt 6,33)*. Kapitolom je predsjedala s. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica. Tijekom šest dana promišljale smo o aktualnom stanju i životu Provincije te donijele neke vrlo važne odluke za budućnost. Također, na ovom Kapitolu je izabrana i nova Provincijska uprava za naredno šestogodište.

I ove godine, iako u nešto skromnijim prilikama, obilježile smo obljetnice redovničkog života naših sestara. Na dvadeset i prvu nedjelju kroz godinu, 22. kolovoza, u samostanu Krista Kralja u Livnu proslavljenja je 60. obljetnica redovničkog života s. Augustine Suša i s. Vide Marijan. Svečanu misu zahvalnicu predslavio je pomoćni banjalučki biskup fra Marko Semren u prisutnosti rodbine slavljenica kao i sestara susjednih zajednica.

Nadalje, sedam sestara naše Provincije proslavilo je svoj zlatni jubilej, 50. obljetnicu redovničkog života – s. Arkandela Tadić, s. Rozalija Jurić, s. Berhmana Ćurić, s. Florencija Božanović, s. Stjepanka Peša, s. Biserka Jagunić i s. Leonila Brkić. Središnje slavlje ovog jubileja obilježeno je 25. rujna 2021. godine euharistijskim slavljem u 18 sati u samostanskoj kapelici Sv. Josipa u Tučepima koje je predslavio fra Ante Vučković, OFM. Istoga dana fra Ante je predvodio duhovnu obnovu za sestre u kojoj je kroz nekoliko važnih životnih pitanja potaknuo sestre da podijele svoja iskustva pedesetogodišnjeg služenja Bogu u ovoj redovničkoj

zajednici. Slavlju ovogodišnjeg zlatnog jubileja prethodilo je trodnevno hodočašće sestara u Zaljev hrvatskih svetaca – Boku Kotorsku, te Cavtat i Dubrovnik.

Na blagdan Rana sv. Franje, 17. rujna 2021., svoju 10. obljetnicu doživotnih zavjeta obilježila je s. Ivana Pavla Dominković. Tim povodom središnje slavlje upriličile smo u Provincijalnoj kući. Euharistijsko slavlje u 18 sati predvodio je fra Ivan Šarčević. Naše sestre juniorke svoje zavjete su obnovile u nedjelju, 5. rujna u kapelici Prečistog Srca Marijina u Sarajevu tijekom svečanog euharistijskog slavlja koje je predslavio fra Marinko Pejić, OFM.

Jedan od važnih događaja na razini naše mjesne Crkve je Prva sinoda Vrhbosanske nadbiskupije. U radu sinode sudjeluju s. Željka Dramac, provincijska predstojnica, s. Ivanka Mihaljević i s. Ljubica Stjepanović. Sestra Ivanka je kroz proteklih devet godina kao članica Religiozno-pedagoškog povjerenstva sudjelovala u pripravi za sinodu i izradi radnog dokumenta sinode. Sinodalnim putem i Prvom sinodom se i u našoj Vrhbosanskoj nadbiskupiji osvjećuje narav Crkve koja je u listopadu započela Sinodu o sinodalnosti. Na ovaj zajednički, sinodalni hod Crkve pozvani su svi njezini članovi, a na poseban način mi, redovnici i redovnice, koji bismo trebali biti uzor i model sinodalne prakse. "Naš zajednički hod jest, naime, ono što najviše ostvaruje i očituje narav Crkve kao hodočasničkoga i misionarskoga Božjega Naroda" (*Za sinodalnu Crkvu*, Pripremni dokument).

Sva ova događanja razlog su klicanja *jer nam je velika djela učinio Svesilni*. Slavile smo Gospodina i u trenucima prelaska naših sestara u vječnost, zahvaljujući mu za dar života naše s. Kaliste Kobaš, s. Roze Jozić, s. Trpimire Rošić i s. Helene Karalić.

Neka Gospodin blagoslovi sva naša nastojanja oko dobra i probudi u nama duboku zahvalnost kako bismo ga uvijek slavile u poniznosti velikoj.

s. Ivana Pavla Dominković

Austrijska provincija

Sestre, nastavnici, odgojiteljice i učenici srednje ekonomski škole u St. Peteru bili su zahvalni Bogu što su uspjeli dobro završiti školsku godinu unatoč svim ograničenjima zbog pandemije korona virusa. Nakon intenzivne i zahtjevne godine, svi su radosno započeli godišnji odmor.

U prvoj polovici srpnja, u provincijalnoj kući u Klagenfurtu proslavile smo jubilej dviju sestara. Svečanom misom koju je predslavio župnik don Jože Andolšek, SDB, s. Martina Perdacher, zajedno sa sestrama i svojom obitelji, zahvalila je Bogu za 80 godina života. Za ručkom smo radosno dijelili razna sjećanja i od srca se smijali prepričavajući neke događaje. Drugom je prigodom s. Andrea Starz zajedno sa sestrama, obitelji i župnikom rodne župe zahvalila Bogu za svojih 50 godina života svečanom euharistijom koju je predslavio ljubljanski pomoćni biskup mons. Franc Šuštar. Slavlje se nastavilo u radosnom sestrinskom ozračju.

Ljetni mjeseci bili su vrlo intenzivni i zahtjevni za klagenfurtsku zajednicu zbog našeg preseljenja i zatvaranja ove redovničke kuće. U preseljenju su nam pomogle sestre iz zajednice u St. Peteru i naša rodbina. Ovo je bio veliki izazov i za sestre iz zajednice u St. Peteru koje su uredile sobe za četiri sestre te prostor za provincijsko sjedište s uredom i arhivom. Prodaja posjeda u Klagenfurtu također je zahtjevala dosta priprema i puno formalnih koraka. Dana 30. kolovoza 2021. sestre Austrijske provincije posljednji put okupile su se u provincijalnoj kući u Klagenfurtu, te su večernjom misom zahvalile Bogu za poslanje koje su u ovom gradu vršile punih 66 godina. Svetu misu je predslavio don Hanzej Rosenzopf, SDB. U kasnim popodnevним satima 31. kolovoza provincijska predstojnica s. Ambrozija Potočnik službeno je uručila ključeve provincijalne kuće dr. Karlu Hrenu, ravnatelju *Mohorjeve družbe* u Klagenfurtu. Zahvalila mu je što će se, iznajmljivanjem soba studentima u jednom dijelu kuće, nastaviti apostolat s mladima, dok će drugi dio zgrade zajedno s kapelom ostati i dalje sjedište slovenske župe. Iste večeri, mi sestre ove ukinute zajednice uključile smo se u zajednicu u St. Peteru gdje su nas toplo i srdačno dočekale naše sestre poželjevši nam da se osjećamo kod kuće.

U rujnu je u zajednici u St. Peteru s. Lucija Klemenjak zajedno sa sestrama, rodbinom, znancima i prijateljima na svečanoj misi zahvalila Bogu za 90 godina života. Uslijedio je ručak u ozračju radosti i pjesme. Sestra Lucija je dugi niz godina radila s mladima kao odgojiteljica, pa su joj na njezinu obljetnicu života naši učenici posvetili jednu posebnu pjesmu.

S novom školskom godinom, dječji vrtić, škola i internat u St. Peteru nastavili su svoj put. Škola je dobila novu upravu. Nakon umirovljenja ravnatelja škole mag. Stefana Schellandera, nova je ravnateljica postala gđa Maria Olip, profesorica ekonomije. Osim znanja i vještina koji su mladim ljudima potrebne za život, škola također brine o međuljudskim odnosima, duhovnom rastu i osjećaju zajedništva u razredu. Tako je s. Urša Šebat organizirala trodnevne duhovne vježbe za učenike 2. i 3. godine u Repnju (Mariborska provincija). Nakon gotovo dvije godine ograničenja zbog pandemije učenici su mogli hodočastiti u Rim. Početkom listopada cijela školska zajednica proslavila je blagdan sv. Franje u Marijinu svetištu *Gospa Sveta*, važnom povijesnom središtu za Slovence i kolijevci kršćanstva u Koruškoj. Uz geslo „Volim te“ učenici su pogledom sv. Franje otkrivali ljubav prema sebi i bližnjemu; osim toga, zaustavili su se u sabranosti kako bi dublje bili dirnuti Božjom ljubavlju. Ovo je ujedno bila i priprema za hodočašće u Asiz, koje je ostvareno krajem listopada zajedno sa slovenskim gimnazijalcima iz Klagenfurta. U Asizu su imali priliku još bolje upoznati sv. Franju, hodati njegovim ulicama i povezati njegov život i njegove vrijednosti sa svojim životom. Među osobljem koje je pratilo mlade na ovom hodočašću bile su s. Urša Šebat i s. Andrea Starz.

U listopadu sestrinska zajednica u St. Peteru obradovala se dvama posebnim pohodima: najprije posjet generalnog vikara za redovnike mons. Engelberta Guggenbergera, a nekoliko dana poslije i posjet našeg biskupa mons. Jože Marketza. Lijepo je bilo biti zajedno na euharistijskom slavlju i bratskoj okrjepi.

s. Andrea Starz

Paragvajska provincija

Tijekom ovog vremena nastavile smo svoj put zahvalne Gospodinu na njegovoj neprestanoj zaštiti jer nam je samo jedna sestra bila zaražena koronavirusom. Sve su sestre primile cjepivo te se i dalje pridržavaju svih mjera. Tako su mogle nastaviti s aktivnostima i apostolatom, kako u redovničkim zajednicama tako i u školama. Hvala Bogu, ponovno je moguće uživo sudjelovati na euharistijskim slavlјima. Nastavljamo posvećivati više vremena klanjanju Presvetom Sakramantu. Jednako tako, nastavljamo s aktivnostima u školama i nastavi uživo uz strogo pridržavanje zdravstvenih pravila.

U sklopu procesa razlučivanja, kućne predstojnice imale su u travnju sastanak koji je vodio fra José Arildo Ferrari. U skladu s tim procesom sve sestre u Provinciji, pripremajući se za provincijski Kapitul, preispituju život Provinciji. Isti svećenik vodi i virtualne formacijske sastanke, svakog prvog petka u mjesecu, na koje se uključuju sestre iz svih zajednica. Tu dobivaju i materijale za mjesečne duhovne obnove.

Koristeći prednosti društvenih mreža, sestre su se pridružile nacionalnoj molitvenoj mreži za kraj pandemije. Tako sestre svakog petka s mladima *online* mole krunicu. Postupno su im se pridruživale obitelji, odnosno roditelji s djecom. Ovaj se molitveni lanac ustrajno provodi od petka 30. travnja. Na isti način, svakog prvog četvrtka u mjesecu sestre s djevojkama održavaju klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramantu.

U kolovozu su sestre kapitularke imale svoj prvi susret na kojemu su, pod vodstvom fra Joséa, nastavile rad na preispitivanju redovničkog života Provincije. Iskoristile smo ovaj susret na kojemu su bile okupljene sestre iz različitih zajednica kao priliku da zajedno na svetkovinu Uznesenja Djevice Marije na nebo proslavimo naslovnika naše Provincije. Prema tradiciji, taj dan sestre juniorke daruju simbolične darove, kao izraz poštovanja, vječnozavjetovanim sestrama koje nose ime Marija. Nakon euharistijskog slavlja uslijedilo je sestrinsko druženje s prigodnim programom.

Nastavljujući s trajnim odgojem, u rujnu je održan sastanak kućnih predstojnica. Na Dan osnutka Družbe, 13. rujna, okupile smo se na euharistijskom slavlju i sestrinskom druženju. Istog dana proslavile smo mjesec mladosti sa sestrama juniorkama s. Aidom Luz i s. Kathiom Nazareth.

Od 13. do 17. rujna starije sestre obavljale su svoje duhovne vježbe u zajednici svete Janje.

Za blagdan sv. Franje Asiškog virtualno smo se pripremale trodnevnicom, molitvom i razmišljanjima i u zajedništvu s osobama koje su bliske sestrama. I sam blagdan sv. Franje proslavile smo zajedno s njima.

Dana 22. listopada sestre kapitularke održale su svoj drugi sastanak u pripremi za provincijski Kapitul: prvi dan je predvodio fra José Arildo, a drugi dan bio je radni, ispunjen promišljanjem o stvarnosti Provincije. U studenom su predviđene duhovne vježbe za sestre kapitularke. Povjeravamo našu nakanu molitvama svih sestara Družbe kao i sljedeći provincijski Kapitul koji će se slaviti, ako Bog da, u prosincu ove godine.

s. Evanilda Ramírez Cabrera

Rimska regija

Nakon ljetne stanke, sestre Rimske regije nastavile su živjeti svoje zajedništvo i apostolat, prilagođavajući se odgovorno propisima u borbi protiv širenja koronavirusa koji uvelike utječe na njihov život i djelovanje. Ipak, poteškoće se nadilaze jasnim htijenjem kročiti zajedno putem kojim nas usmjeravaju Crkva i naše Pravilo.

Kao i obično u rujnu, osim planiranja aktivnosti u školi „Srce Isusovo“ i u kući za odmor „Krist Kralj“, zajednice su se potrudile oko programa duhovnosti i trajnog odgoja za 2021./2022. godinu, usredotočujući se na temu: *Kristova ljubav potiče nas na zajednički hod: zajedništvo – sudjelovanje – poslanje*. Glavni razlog zbog kojeg smo smatrali prikladnim odabratи ovu temu jesu potreba da „živimo“ sadašnjost trenutka i slijedimo smjernice Crkve. Crkva Božja sazvana je na sveopću Sinodu pod nazivom „*Za sinodalnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje i poslanje*“. Naš „zajednički hod“, kao redovničke zajednice, ono je što najviše ostvaruje i očituje narav Crkve kao hodočasničkog i misionarskog naroda Božjega. Put sinodalnosti, dakle, izravno nas uključuje i trajni nam je izazov. Kroz zajedničke susrete, uz pomoć voditelja mjesecnih duhovnih obnova, pozvane smo odgovoriti na dva temeljna pitanja: Kako se danas u našim zajednicama ostvaruje taj „zajednički hod“ koji nam omogućuje da budemo živi znak evanđelja kroz poslanje koje nam je povjerenio? Na koje nas iskorake Duh poziva da bismo rasle kao sinodalna zajednica? Da bismo se zajedno uhvatile u koštaс s ovim pitanjima, potrebno je da se svaka od nas osluškuje: Duha Svetoga, sestre i povijest. To zahtijeva od nas da budemo osobe sposobne hoditi zajedno u kreposti zajedničkog poziva, karizme i poslanja na koje smo sve pozvane. Više sestara sudjelovalo je na otvaranju Sinode u svojim župama.

Nekoliko značajnih događaja obilježilo je život Regije. Prvi je svakako bila proslava zlatnog jubileja naših sestara: s. Lucie Vrdoljak Colo, s. Zorislave Miličević, s. Miroslave Alilović i s. Vjekoslave Naranča.

Za ovu obljetnicu slavljenice su se brižno pripremale. Evo kako je jedna slavljenica opisala doživljeno iskustvo.

„Odabrale smo jedno posebno mjesto za povlačenje, molitvu, razmišljanje i prisjećanje Božje ljubavi i naklonosti prema svakoj od nas. Bio je to gradić Loreto, kojeg je papa Ivan Pavao II. označio kao *pravo marijansko srce kršćanstva*, svetište Marijina DA, Sveta kuća u kojoj je sveopće spasenje imalo svoj početak. U maloj kapelici, koja nam je bila stavljena na raspolaganje, imale smo zajedničku molitvu. Više puta našle smo se zajedno u svetištu na klanjanju Presvetom Sakramentu kao i na euharistijskom slavlju. U tim trenutcima, u kojima smo zajedno s brojnim hodočasnicima zazivale Mariju i njezinu majčinsku zaštitu, srce se ispunjalo radošću. Na licima ljudi opažala se snažna želja da traže Gospodina. Za osobnu molitvu svaka je birala prikladno mjesto. Povlačile smo se na skrovita mjesta gdje smo mogle diviti se ljepoti prirode, plavetnilu neba, blagim markijskim brežuljcima koji se spuštaju do mora ili slušati šum laganog povjetarca, šum hodočasničkih koraka, zvuk zvona na pozdrav Djevici kada se spušta noć... I sve to praćeno sjećanjima na primljeno i darovano dobro u ovih 50 godina vjerne ljubavi. Bilo je to bogato iskustvo za naš život i poticaj da nastavimo ponizno služiti Gospodinu i u budućnosti.“

Vrhunac proslave bilo je svečano euharistijsko slavlje koje je predvodio nadbiskup Pesara mons. Piero Coccia u suslavljisu don Orlandom Crocettiem i p. Carlom Kindom. Slijedio je ručak i sestrinsko druženje u zajedništvu s vrhovnom predstojnicom s. Klarom Šimunović i sestrama koje su došle iz Grottaferrate, Piazze Caprera i Pesara.

U pripremi za svetkovinu sv. Franje, sestre iz zajednice na Farnesini organizirale su 2. listopada hodočašće u Asiz kako bi u tišini i molitvi, stopama svetog Franje, mogle osluškivati Isusov nauk. Evo kako je jedna sudionica opisala ovo hodočašće koje je započelo u bazilici Svete Marije Andeoske: „Zahvala i skrušena srca prešle smo prag Porcijunkule. Na ovom svetom mjestu, koje je bilo tako drago svetom Franji, sabrale smo se u molitvi. Činilo nam se da čujemo Isusove riječi koje je utjelovio sveti Franjo: *Idite... propovijedajte da se približilo kraljevstvo Božje; ne stječite zlata, ni srebra; besplatno primiste, besplatno dajte ...* Zatim smo se zaustavile u crkvi svetog Damjana, gdje se Bog objavio Franji dajući mu jasnu zapovijed: *Franjo, idi i popravi moju kuću koja se ruši.* To je također mjesto gdje je Franjo primio Klaru s njezinim prvim sestrama ... Dok smo bile uronjene u molitvu, činilo nam se da čujemo njegov glas kako zaziva: *Žarka i slatka sila tvoje ljubavi, Gospodine, neka obuzme moje srce.* Naše hodočašće nastavile smo do crkve Svete Marije Velike – mjesta gdje se Franjo razbaštinio – gdje smo posjetile grob mladog blaženika Carla Acutisa, moleći ga za milost žarke ljubavi prema Euharistiji. Hodočašće smo potom završile u bazilici sv. Franje svečanim euharistijskim slavljem. Vratile smo se u Rim noseći u srcu želju da trajno pjevamo o Božjoj ljubavi.“

s. Maristella Palac

ŽIVOT – POSLANJE – SVJEDOČENJE

U rubrici predstavljamo iskustvo evangelizacijskog poslanja putem apostolata molitve i duhovnih obnova: iskustvo sestara Lemontske provincije.

Poslanje: Evangelizacija posredstvom molitve

Kao evanđeosko sjeme koje je palo na dobro tlo (usp. Mt 13), evangelizacijsko poslanje apostolata duhovnih obnova u Provinciji svetog Franje Asiškog pustilo je korijene i, tijekom različitih faza razvoja, nastavlja donositi plodove za Kraljevstvo.

Interes za osnivanje Kuće molitve u Provinciji pojavio se 1960-ih. Ipak, tek Provincijski kapitol iz 1986. preporučio je da se ozbiljno razmotri osnivanje Kuće molitve (*usp. Povijest nastojanja da se u sjevernoameričkoj provinciji Školskih sestara franjevaka Krista Kralja oformi Kuća molitve*). Dodatni poticaj došao je prema preporuci Generalnog kapitula iz 1987. „da oformimo Kuću molitve za naše sestre i laike, osobito za odrasle mlade osobe, kao mjesto molitve i svjedočanstva prioriteta molitve u našem životu. S vjerom činimo ovaj korak, vjerujući da će nas Bog voditi u ovom apostolatu“ (*Knjiga o 80. obljetnici Provincije*). To je dovelo do novih koraka. Projekt je započeo pod vodstvom s. Jude Marie Naiden, tadašnje provincijske predstojnice. Osnovano je povjerenstvo sestara sa zadatkom da prouči značenje ove vrste molitve u franjevačkoj tradiciji, analizira potrebe Božjeg naroda, odredi što bi taj apostolat podrazumijevao te oblikuje prijedlog za osnivanje Kuće molitve u našoj Provinciji. Odabранo mjesto za kuću bilo je na brežuljku *Mount Assisi*. Počele su pripreme za gradnju, a javili su se i dobročinitelji za pomoć oko uređenja kuće. Oko tabernakula u kapeli Kuće molitve s. Patricia Kolenda napravila je repliku ikone Navještenja, koja krasiti asišku Porcijunkulu.

U ožujku 1990. godine odabранo je ime za novi apostolat. „Odlučeno je da bi ime *Naša Gospa od Anđela* bilo najprimjerenije i najprikladnije... ime Porcijunkule, crkve koju je Franjo Asiški popravio i koja se smatra kolijevkom franjevačkog reda“ (*Povijest nastojanja da se u sjevernoameričkoj provinciji školskih sestara franjevaka Krista Kralja oformi Kuća molitve*).

Kuća molitve *Naša Gospa od Anđela* otvorila je svoja vrata na svetkovinu Krista Kralja, 25. studenoga 1990. godine. Nakon jutarnje liturgije, u procesiji koja je krenula iz samostana, sestre su nosile tamjan, križ, blagoslovljenu vodu i svijeće koje su osvjetljavale put. Otac Beno Korbić, OFM nosio je Presveti Sakramenat dok se rijeka sestara zajedno s vrhovnom predstojnicom s. Bernardkom Stopar svečano spuštala s brežuljka *Mount Assisi*. Sljedećih sedam godina sestre su živjele u Kući molitve, imajući kao glavni apostolat molitvu za potrebe svijeta, Crkve i zajednice. Tih su godina mnogi redovnici i gosti, koji su dolazili radi molitvenog iskustva i slavljenja liturgije s nama, uživali u daru mira i gostoljubivosti sestara. Oni koji su živjeli i molili u Kući molitve doživljavali su obilje blagoslova. Međutim potrebe zajednice i potrebe Božjeg naroda zahtijevale su od nas da ponovno razmislimo o tome kako bi se ovaj apostolat mogao dalje razvijati.

Na Provincijskom kapitulu 1998. godine donesena je odluka da se „obnovi“ Kuća molitve *Naša Gospa od Anđela*. Sestre više ne bi živjele u toj kući, iako bi molitva i mir i dalje bili dar za Crkvu i zajednicu. Kad su se sestre preselile, kuća je pripremljena da primi goste čak i na noćenje i postala je mjesto za duhovne obnove laika, svećenika i redovnika. Ponovno je otvorena u listopadu 1998. godine. Pod vodstvom s. Barbare Markovich, koja je diplomirala Duhovnost, stotine ljudi doživjelo je milost mira i duh molitve u Kući molitve *Naša Gospa od Anđela* i u vrtu koji je okružuje. Pojedinci i skupine redovito su punili kuću, nastojeći produbiti iskustvo Boga u svom životu.

Ubrzo su se javljale i druge skupine tražeći posebno mjesto za molitvu. Postalo je očito da sjeme prerasta posudu u koju je bilo posijano i da mu treba više prostora. Osjećala se velika potreba. Sestra Mary Terese Giblin pridružila se s. Barbari kako bi joj pomogla u ovom apostolatu. Osim

višednevnih duhovnih obnova, s. Barbara ponudila je mjesecne duhovne obnove za žene, individualno duhovno vodstvo i jednodnevne duhovne obnove pojedincima i skupinama. U Božjem narodu bila je živa glad za darovima ovog apostolata.

Godine 2012. preuređeno je istočno krilo zgrade *Alvernia Manor* za smještaj gostiju tijekom više dana. Kako je na ovaj brežuljak dolazilo sve više skupina u potrazi za obnovom i osvježenjem svoga duhovnog života, *Dvorana suncokreta* modernizirana je u blagovaonicu i prostor za predavanja. S povećanjem broja ljudi koji su dolazili na duhovne obnove, obnovljen je i zapadni dio donjeg kata zgrade čime je omogućen smještaj većeg broja gostiju. Dolazilo je sve više skupina iz Nadbiskupije te je sjeme vjere nastavilo cvjetati na brežuljku.

U međuvremenu, u lipnju 2014. godine zatvorena je naša srednja škola za djevojke *Mt. Assisi Academy* te je zgrada bila na raspolaganju za druge namjene. Iako je povjerenstvo sestara analiziralo različite mogućnosti za njezinu upotrebu, Gospodin je imao plan koji se postupno otkriva. Nekoliko skupina i udruga tražili su našu zgradu na korištenje za evangelizaciju. Sa svakim tim zahtjevom Duh je zalijevao sjeme apostolata *Naša Gospa od Andela* koje je malo po malo raslo. Obnova zgrade nekadašnje škole započela je 2015. godine, pretvarajući je iz škole u mjesto koje odiše ozračjem sabranosti. Sobe su oličene, prekrivene tepisima i namještene kako bi primile različite skupine koje su već postale stalni gosti. Neki su prostori postali mjesta molitve ili prostorije za sastanke za manje skupine. Franjevački evanđeoski duh, koji je bio temelj života i djelovanja škole *Mt. Assisi Academy*, nastavio je biti temelj našeg služenja ljudima koji su željeli produbiti svoj odnos s Bogom, s drugima, s Crkvom i sa svijetom. Sjeme evanđelja nastavilo je rasti.

Godine 2015. proslavljena je 25. obljetnica ovoga apostolata u zahvalnosti Gospodinu, sestrama koje su utemeljile ovaj apostolat, onima koje su ga razvijale, posebno brojnim dobročiniteljima koji su tijekom godina pružali duhovnu i materijalnu podršku.

U listopadu 2017. godine mons. John Canary blagoslovio je *Centar Mt. Assisi* (bivša školska zgrada) koji je i službeno postao dijelom apostolata duhovnih obnova. Tako sada izvorna Kuća molitve *Naša Gospa od Andela*, donji kat istočnog krila *Alvernia Manor* (poznat kao *Dvorana sv. Damjana*) te prvi i drugi kat bivše školske zgrade (danasa se zove *Centar Mt. Assisi*) obuhvačaju različite prostore posvećene ovom apostolatu i čine jednu cjelinu.

Sjeme Evanđelja postupno se širi s ponudom programa duhovnog praćenja, dana tišine i osobnog povlačenja, duhovnih obnova za studente, pripravâ za sakramente, prigodnih duhovnih obnova u vrijeme došašća i korizme. Također, u programu su redoviti termini raznih studentskih i župnih skupina, obnova *Kairos*, skupine mladih i studenata, đakona i sjemeništaraca. Nudi se mogućnost povlačenja u šutnju, molitvu i euharistijsko klanjanje. Često upravo prisutnost sestara i ljepota prirode privlači ljude na naš brežuljak *Mount Assisi* da iskuse gostoljubivost i franjevačku tradiciju stavljanja Isusa u središte vlastitog života.

Iako je pandemija prouzročila usporavanje aktivnosti i prekid duhovnih obnova na neko vrijeme, sjeme vjere, međutim, zadržalo je svježinu te apostolat ponovno daje evanđeoske plodove za one koji dolaze u *Centar Mt. Assisi* kako bi iskusili prisutnost Božju u svom životu na uvijek nov i dublji način.

s. Therese Ann Quigney i s. Barbara Markovich